

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 442/2016
19.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зоран Таталовић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Ј.Ј., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. И.Л., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 1183/10 од 21.12.2010. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 50/16 од 18.02.2016. године, у седници већа одржаној 19.04.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 1183/10 од 21.12.2010. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 50/16 од 18.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К 1183/10 од 21.12.2010. године, окр. Ј.Ј. оглашен је кривом због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року од две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Виши суд у Прокупљу је пресудом Кж 50/16 од 18.02.2016. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног адв. И.Л., поднео је захтев за заштиту законитости због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тач. 8. и 9. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву најпре указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8. ЗКП, јер предмет оптужбе није у потпуности решен, с обзиром на то да суд није утврдио да ли је оштећени задобио лаке телесне повреде у виду нагњечења на мозгу и главобоље, као што је то наведено у оптужном актом, нити је у потпуности утврђено да ли је окривљени критичном приликом претио родитељима оштећеног, како му је то оптужним актом стављено на терет.

Осим тога бранилац, у чињеницама да је у оптужном акту наведено да је оштећени задобио лаке телесне повреде у виду црвенила на образу, повреде у виду нагњечења мозга и главобоље, а да је у изреци пресуде наведено да је оштећени задобио лаке телесне повреде у виду црвенила на левом образу, нагњечења поглавине и оток у пределу десног скочног зглоба, као и да је у оптужном акту наведено да је оштећени критичном приликом претио родитељима, а да је у изреци првостепене пресуде наведено да је претио оштећеном, налази да је првостепени суд прекорачио оптужбу и учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда, неосновано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује на битне повреде кривичног поступка из члана 438. став 1. тач. 8. и 9. ЗКП.

Наиме, чињенично стање наведено у изреци првостепене пресуде је у битном идентично чињеничном стању из оптужног акта, с тим што је првостепени суд чињенични опис радњи у изреци пресуде уподобио чињеницама утврђеним на основу изведених доказа и ближе појаснио врсту повреда коју је оштећени критичном приликом задобио, као и чињеницу везану за то коме су критичном приликом претње упућене.

Осим тога, на наведене битне повреде одредаба кривичног поступка одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у пресуди, на другој страни у петом ставу дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.Ј. оценио неоснованим и, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.